Die digitale Landesbibliothek Oberösterreich

oö landes bibliothek

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:
Director: Mag. Renate Plöchl
Deputy director: Mag. Julian Sagmeister
Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek
Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:
Email: landesbibliothek(at)ooe.gv.at
Telephone: +43(732) 7720-53100

Valahol messze.

Szomorú írás jött . . . Mindenik betűje
Fájó híradásnak vérbe mártott tűje . . .
Csak annyi volt benne : «Szomorú az eset :
Kis Mihály közvitéz nagy harcban elesett.»

A Kis Mihály-portán, mintha várták volna,
Mintha azért minden régi rendben folyna . . .
Hazug hír is lehet . . . S ha leszáll az este,
Még hogyha igaz is — csak úgy várják lesve...
Csak a régi imát mondja el az asszony :
«Uristen! Kegyelmed felette virasszon . . .»
Csititgatva járkál az álmos gyerekkel :
«Megjön édesapád, ha este nem : reggel.
Tente-tente szépen, én kicsiny, kis árvám . . .
Hisz ha meghalt volna, mégis visszavárnám...»
S tíz kövér ujjacska — úgy kapkod a légben,
Mintha kusza bajuszt rángatna keményen . . .
Megveti azután mindkét tornyos ágyat,
Hátha mégis megjön, kit annyira várnak.
Hátha nem is igaz . . . «Tente én kis árvám,
Ha százszor meghalt vón', mégis visszavárnám...
Hiszen mikor elment, komolyan igérte
S amit Mihály igért, meg van az igérve . . .»
Pisla mécsvilágnál, a vetett ágy szélén
Szomorú éjszaka kétségölő mélyén
Kis Mihályné olvas . . . Hogy hihetne neki . .
A szomorú írást egyre bötüzgeti . . .

S valahol messze, havas erdő-szélen,
Nagy Galiciában, véráztatta téren,
Messze idegenben, hová hőst temettek,
Síró szél rázogat egy kis fakeresztet.

Breyer Gyula,
e. é. önkéntes.

A régi Bácskáról.

A régi Bácskáról mennyi történet, mennyi legenda született. . . . Különös glória övezte ezt a szót : *Bácska.* A híres mulatások, a hetedhétországra szóló dáridók hazájának tartották ezt az áldott földet. Vajjon lesz-e olyan hosszú életük azoknak az új legendáknak, amelyek most születnek, mint aminő a régieknek volt? Emlegetik-e majd emberöltők multán is az új bácskai virtust, amelyet ott ismertünk meg a szerb pocsolyákban, lengyel síkságon, az orosz gránicon? Születnek-e új legendák a bácskai apákról, akik együtt harcoltak a fiaikkal, az anyákról, akiknek szemét elborította a könny, de akik mégis erősek voltak, hittel hívők és szorgos kezüek, maguk is dologhoz látók. S megművelték a bácskai híres földet, amely, ha csak egy esztendőben nem termett volna, azt bizonyosan az egész ország megsínylené. Fiaink és unokáink beszélnek-e majd a hősi halottakról, a bénákról, a szenvedőkről, akik oly sokan vannak.

A régi legendák hőseit a vidám mulatásban nem tudta senki legyőzni, az új legendák hősein az *ellenség és a szenvedés* nem tudott úrrá lenni.

Reformálni kell a legendákat. A régiek helyett ezeket az újakat kell emlegetni.

Dr. Fenyves Ferenc,
a Bácsmegyei Napló szerkesztője.

Kommunion an der Front. — Áldozás a harctéren.

Strasse in Turka. — Turkai utcarészlet.